

man kigger i statistikken, er den ikke særlig pæn for nærværende. Det er uomtvisteligt rigtigt, at ventetiderne har været stigende oven på den pukkel, som sidste års strejke efterlod. Men det er jo så ikke et argument for at blive yderligere berøringsangst. Nej, det er jo et argument for det, som regeringen nu med sundhedsministeren i spidsen gør, nemlig at sætte fuld skrue på og sørge for, at patienterne får genvundet den patientrettighed, som er unik i europæisk sammenligning, hvor alle altså har en mulighed for at lade sig behandle til tiden. Det sker her pr. 1. juli 2009.

Det er så rigtigt, at det, at vi også i forhold til at inddrage de private sygehuse stadig har stået fast på ikke at være berøringsangste, så har gjort, at det fylder noget mere, end det har gjort historisk set, og det er jo også forklaringen på, at vi nu begynder at kunne se, at vi får nogle fordele på priserne, for på det her område som på alle andre områder er det jo sådan, at mængde og pris følges ad. Det er så også baggrunden for, at der nu her laves et nyt system, som skal sikre, at vi over tid får høstet de gevinster, der ligger i, at den supplerende private sygehusemasse fylder lidt mere, og at man kan regne med, at der er en større omsætning, der lægges der. Der er så nogle, der forsøger at tage det som et udtryk for, at der historisk skulle have fundet en overbetaling sted. Det kan jeg klart afvise. Det er et udtryk for, at vi nu fremadrettet høster den gevinst, der knytter sig til, at der kommer flere og større private aktører.

Jeg vil så lige på falderebet i forhold til den her replik gøre op med den misforståelse, som jo blandt andre fru Margrethe Vestager trak frem, nemlig at regeringen skulle renoncere i forhold til EU-politikken og situationen omkring de danske undtagelser. Det kan jeg klart dementere. Det, jeg sagde i tirsdags, følger sådan set meget fint op på den vedtagelse, der blev lavet her i Folketinget, jeg tror, det var den 10. marts i indeværende år, hvor et meget bredt flertal jo også konstaterer, at det er en god idé at have klarhed over traktatgrundlaget, før man går videre ad den vej.

Det er sådan set den politiske forudsætning, jeg bare ville synliggøre over for os alle sammen, nemlig at når vi skal spørge danskerne næste gang, skal det jo altså være med den ambition, at vi kommer undtagelserne til livs – vi skal jo ikke spørge bare for at spørge – og der er der altså nødt til at være et klarere grundlag at spørge på, det gælder traktatmæssigt, det gælder i forhold

til irlernes situation, og så gælder det selvfølgelig også i forhold til den parlamentariske situation her i Folketinget, så den handske er sådan set kastet ned i salen. Regeringen har gjort sin stilling klar: Vi ønsker at komme forbeholdene til livs. Der er ét parti, der endnu mangler at melde klart ud, og jo, det er da måske tankevækkende nok det parti, der i øvrigt har fyldt en del i forhold til klarhedsmæssigt at finde ud af, hvor det egentlig er henne, nemlig Socialistisk Folkeparti. På et tidspunkt får vi vel nogle klare meldinger fra Socialistisk Folkeparti, og det må jo så indgå i vores vurdering af, om tiden er kommet til, at der kan finde en folkeafstemning sted.

Allersidst – idet den røde lampe lyser nu – vil jeg bare i forhold til de nordatlantiske medlemmer, der tog ordet, først sige til hr. Lars-Emil Johansen, at jeg står ved, hvad jeg sagde den anden dag om, at vi nu skal have selvstyreloven på plads. Jeg ser frem til, at det lykkes. Jeg ser frem til at kunne fejre det på den grønlandske nationaldag. Jeg kan bekræfte, at den position, Grønland derved får, jo efterfølgende så kommunikeres ud i verdenssamfundet. Det påtager vi os ansvaret for.

Dernæst vil jeg takke hr. Høgni Hoydal for de meget pæne ord. Jeg skal ikke forsøge at returnere på færøsk, men jeg forstod alt, hvad der blev sagt, og jeg bilder mig selv ind, at jeg forstår så meget færøsk, også med hensyn til færøsk kultur og politik, at jeg ved, at de synspunkter, hr. Høgni Hoydal har givet udtryk for her på talerstolen i dag, ikke er de eneste synspunkter, der er repræsenteret i den færøske debat i spørgsmålet om rigsfællesskabet. Derfor vil jeg – uden at det skal være nogen nytårstale, for det er det netop ikke – lægge mig i kølvandet på min forgænger og sige, at hvis Færøerne ønsker et andet forhold til Danmark end det, Færøerne aktuelt har, så løber man en åben dør ind, men den kan kun åbnes fra den færøske side, for vores grundsynspunkt er sådan set det, at vi har et stærkt og rigt rigsfællesskab, og det ønsker vi at stå ved.

Men er der en stemning på Færøerne, som også rækker ud over hr. Høgni Hoydals eget parti, og som dækker et solidt flertal i den færøske befolkning, vil jeg selvfølgelig til hver en tid respektere det og tage de nødvendige konsekvenser af det.

Kl. 17:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til statsministeren. Der er bedt om en række korte bemærkninger, og vi har besluttet, at vi